

og det kgl. teaters ledelse samt for 4. revisionsdepartement og forvaltningsnævnet med den opgave „at undersøge og tage stilling til spørgsmålene omkring det kgl. teaters driftsøkonomi“ og kan indtil videre tage de givne oplysninger til efterretning.

Udvalget ønsker at fremhæve værdien af den i folketinget i samlingen 1961-62 truffene beslutning om at fremskynde betænkningerne over statsregnskabet og påskønner det initiativ hertil, som blev taget af de valgte statsrevisorer.“

Ved sagens 1. behandling i folketinget udtalte *H. Larsen* (Bjerre) bl. a.:

„Når det høje tings finansudvalg på den omhyggeligste måde overvejer det formålsnyttige i forbindelse med de bevillinger, det godkender, sker det, fordi man handler ud fra et naturligt ansvar over for de meget anselige beløb, der i dag er påkrævet for at kunne inddække samfundets udgiftsbudget. Man kan derfor ikke svigte selve den revisionsmæssige kontrol, der sikrer, at bevillingerne også kommer til anvendelse på den tilsigtede måde. Det er vel i det hele taget et spørgsmål, om ikke folketinget dels for at knæsette princippet om fuldt indseende med bevillingsområdet, dels for at skaffe tilstrækkelig smidighed i administrationen, burde overveje — jeg vil gerne understrege udtrykket overveje — selv at overtage ansvaret for revisionsdepartementerne, hvorved man yderligere ville styrke den af parlamentet instituerede revisionskontrol.

Det høje ting vil om kort tid vedtage et lovforslag, der understreger ministres ansvar, og ingen kan have noget at indvende herimod, selv om den gældende lovgivning indeholder bestemmelser, der klart fastlægger det ansvar, som følger med ministres høje embeder. Men jeg ville med viden om de erfaringer, der kan indhentes gennem udvalgsarbejdet vedrørende statsrevisorernes betænkning, finde det urigtigt ikke at henlede det høje tings opmærksomhed på, at det ikke med rimeligheden i behold den ene dag kan pålægge noget ministerium skærpede ansvarsregler og den næste dag indklage det for bevillingsoverskridelser, hvis ikke der er vilje til at forsyne ministre, som har særlig omfattende bevillingsområder under sig, med fornøden intern revision. Selv det mindste pengeinstitut i vort land har en sådan intern revision, og jeg kan ikke tilbageholde et håb om, at kommende beslutninger vedrørende den samlede bevillingskontrol vil afspejle erfaringer fra det praktiske erhvervsliv angående revisionsfeltet.“

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt.

10. Folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1962-63. [C. sp. 735].